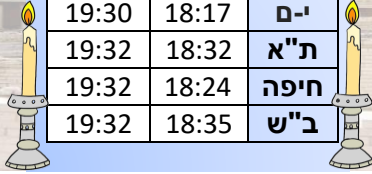

ויקרא

יציאה	כניסה	יום
19:30	18:17	יום
19:32	18:32	ת"א
19:32	18:24	חיפה
19:32	18:35	ב"ש

דבר המערכת

"ויקרא אל משה", פותחת הפרשה, המפרשים מסבירים שהמילה 'ויקרא' היא מלשון מחווה של חיבה של אלוקיים למשה רבנו, בכל יהודי ישנו ניצוץ של מנשמתו הגדולה של משה רבנו, קריאת החיבה של אלוקיים למשה מופנית אפוא לכל אחת ואחת מאיתנו, אהבתו של ה' ליהודי לא תלויה במעשיו אלא בעצם קיומו, ההבנה הזו אמורה לתת לנו רוח גבית ביחסינו עם הקב"ה. שבת שלום ומבורך, שלכם יוסי סולומון.

נקודה בפרשה הרב יחיאל וסרמן

השבוע אנחנו מתחילים לקרוא את ספר ויקרא, הדין בדיני הקורבנות. כאשר התורה מדברת על הקורבנות, היא משתמשת כמה וכמה פעמים בביטוי "ריח ניחוח לה".

בהקרבת הקורבנות, ובמיוחד בקרבן עולה, אין שום טעם ומטרה במונחים אנושיים, אלא שאדם יקריבו על המזבח אך ורק משום שזה רצון ה'.

כשיהודי מקריב קרבן הוא יודע, שזו פעולה שכל מהותה לממש בעולם את רצון ה' - בלי שום תכלית ותועלת אנושית כלשהי.

זו גם המשמעות הפשוטה של קרבן העולה - שכולו לה' ואין לאדם כל הנאה ממנו.

כשיהודי מקריב קרבן זה הוא מראה, שאין הוא חושב כלל על עצמו ועל התועלת האישית שלו, אלא על הקב"ה ועל מילוי רצונו.

לכן נחת-הרוח שקורבנות אלה גורמים גדולה ביותר, עד שמשום כך נקרא הקורבן "ריח ניחוח" - נחת-רוח לפניי שאמרתי ונעשה רצוני".

זו עבודת-ה' צרופה, נקייה מכל סיג של כוונה ותועלת אישיות, והיא גורמת תענוג גדול ונחת-רוח מיוחדת למעלה.

הארה בחסידות הרב מענדי סולומון

במסכת חגיגה ישנה מחלוקת בין בית הלל לבית שמאי האם השמים נבראו קודם או הארץ. בית שמאי אומרים ששמים נבראו תחילה דכתיב "בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ" ובית הלל אומרים ארץ נבראה תחילה דכתיב "ביום עשות ה' אלוקים ארץ ושמים". בתורת החסידות מבואר שאלו דברי אלקים חיים, ומכך מבוארת מחלוקתם באופן פנימי: בית שמאי שורשם ממידת הגבורה ולכן הם רואים ברוחניות עיקר, בשמים, והתכלית היא לזכר ולהגביה את הגשמיות, ארץ, לדרגת שמים. לכן הם מתייחסים לסדר הבריאה כפי שנבראה בפועל, קודם שמים, רוחניות, ואח"כ ארץ. אך בית הלל שורשם ממידת החסד. ולכן הם אומרים שאף שבפועל השמים קדמו אבל הם מדברים על קדימה במחשבה, מה התכלית והמטרה, ומאחר שסוף מעשה במחשבה תחילה, ממילא סוף המעשה הוא הארץ הגשמית הוא עלה בתחילת המחשבה. כי דווקא בעולם הגשמי מתגלית תכלית בריאת העולמות. ולכן אומרים בית הלל שהדגש הוא לא להעלות את התחתון למעלה אלא להוריד את העליון למטה, העבודה היא שגם בארץ כפי שהיא בדרגתה, גם פה יומשכו ה'שמים', הרוחניות. להחדיר את האלוקות בתור גדרי הנבראים התחתונים.

פנינים לשולחן השבת

"ויקרא ה' אל משה" (א', א') – "אומר רבי שמחה בונים מפשיסחה: אדם העומד על גג גבוה, יודע שהוא עצמו אינו גבוה ורק הגג מגביה אותו. ברוב ענוונותו חשב משה רבנו כי ההשגות האלוקיות אשר להן זכה, הן גג גבוה שהוא עומד עליו, אבל הוא עצמו אינו גבוה כל עיקר. לכן לא הרהיב עוז להיכנס אל הקודש פנימה, ועמד יחד עם כלל ישראל בפתח אוהל מועד, עד שנקרא על ידי הקב"ה: "ויקרא אל משה וידבר אליו ה' מאהל מועד".

"אדם כי יקריב מכם קורבן" (א', ב') – החיד"א שכמו שאדם הראשון עשה קרבן מתוך התעוררות שבאה מחמת עצמו, ולא מפני שראה כך אצל אחרים, כך כל מביא קרבן, צריך שהתעוררות תבוא אצלו מצד עצמו ולשם שמים, ולא מפני שראה שגם אחרים עושים כן.

"נפש כי תזוטא ומעלה מעל בה' וכחש בעמיתו בפקדון" (ה', כ"א) - אומר רבי שמשון רפאל הירש: "וכחש בעמיתו בפקדון...או בגזל או עשק את עמיתו או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר" – חטאים אלה הם "ומעלה מעל בה'" – חטאים שבין אדם לחברו, מעילה הם ומרד כלפי מעלה.

פעם אחת הגיע רבי לוי יצחק מברדיצ'וב לבקר יהודי שחלה (כמובן שכל חולה שהיה רואה את רבי לוי יצחק מברדיצ'וב ודאגתו אליו היה מתרפא מעצם נוכחותו של רבי לוי יצחק), אולם כל מאמציו של רבי לוי יצחק להפיג את כאבי החולה עלו בתוהו ומפאת יסוריו לא יכל לקבל שום דברי עידוד, והנה פתאום פנה החולה אל רבי לוי יצחק "בזבזתי את כל חיי לשווא, מה יהיה איתי כשאשיב נשמתי לבוראי?" ענה לוי רבי לוי יצחק: "רוצה אני לתת לך מתנה, אם יש לך חלק בגן עדן הרי שמעתה הוא שלך". החולה הביט ברבי לוי יצחק כאדם שלא מאמין למשמע אוזניו, זורח מאושר, אך כעבור מספר דקות השיב את נשמתו לבורא. אחד מתלמידי רבי לוי יצחק שאל אותו, "את כל האהבה שלך ליהודי חולה אפשר להבין, אבל עד כדי ויתור על חלק בגן עדן ליהודי חוטא?, האין זה מוגזם?" רבי לוי יצחק הביע את נחישותו וענה "כל יהודי יקר מאוד בעיני ה', לכן ראוי שאוותר על כל מה שיש לי הן בעולם הזה והן בעולם הבא, כדי לתת נחת רוח ליהודי אפילו לזמן קצר".

המסר הנלמד מהסיפור – כמה חשובה אהבת ישראל.

מתכון לשבת רונית מרקמן

הארה באמונה רון קרתא

בשר ערמונים

מצרכים:

בשר צלי מבושל מראש 70% בישול
2 בצלים
3 שקיות ערמונים
כוסברה
2 שיני שום
מעט מאוד מלח, פלפל שחור, כמון,
כורכום, מרק עוף, (לא חובה)
שמן ומים

אופן ההכנה:

לבשל את הבשר מראש ולתת לו להתקרר.
לאחר שהתקרר לפרוס פרוסות, בגודל רצוי.
לאחר מכן מטגנים את הבצלים טוב טוב (זהוב).
מוסיפים את פרוסת הבשר שבושל מראש, מוסיפים את את הערמונים, תבלינים, ירק, 2 שיני שום ומים שיכסה.
לבשל על הגז כ- 45 דקות על אש נמוכה.

בתאבון!

אל ארמונו של מלך ספרד הגיעה קבוצת נוכרים ובפיהם האשמה: "בביתו של יהודי נמצא הרוג מבין בני העיר!" בטרם הספיק המלך להשיב, פצה פיו יועצו של המלך שהיה שונא יהודים, ומפיו יצאו דברי ארס ושיטנה נגד היהודים. דבריו של היועץ עודדו את המתלוננים והם אמרו: "אם המלך לא יעשה משפט ביהודים – נלך אנחנו בעצמנו אל שכונת היהודים, ושם נהרוג כל יהודי שנמצא!" לשמע דבריהם אמר המלך: "ידוע לי כי אין בפיכם אלא עלילת שקר בלבד!" בינתיים שלח המלך לקרוא לאותם יהודים, עליהם סיפרו המתלוננים כי בביתם נמצא ההרוג. "אמרו לי את האמת", פנה המלך אל היהודים שנכנסו לחדרו, "מה הייתה כוונתו של דוד המלך שאמר בתהילים (קכא, ד'): 'הֲנֵה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל?' שמעתי מחכמים הבקיאים בלשון הקודש, כי לתנומה ושינה יש משמעות זהה. אם כך, מדוע יש כפל בפסוק?" היהודים שתקו וניצבו מחרישים אל מול המלך. המשיך המלך ואמר: "אסביר לכם את הפסוק, בעקבות מה שראו עיני בלילה האחרון". והחל לספר: "בלילה התהפכתי על משכבי ולא הצלחתי להירדם. משנקפו השעות החלטתי לקום ולצאת לחצר. טיילתי בחצר, לאור הירח המלא, ולפתע ראיתי, מבעד לגדר, קבוצת אנשים שרצה ברחוב כשאחד מהם החזיק אדם על כתפו... מיד שלחתי שלושה מעבדי לעקוב חלש אחר האנשים ולוודא אם האיש שנושאים הם על כתפיהם חי או מת. עבדי עקבו אחר האנשים ונוכחו לדעת שנושאים הם אדם מת על כתפיהם ומניחים אותו בחצר ביתם של אותם היהודים העומדים כאן בחדר..." "ומי היו האנשים שנשאו את המת? אותם האנשים היושבים פה בחדר, שחרשו מזימה נגד יהודי העיר!" המשיך המלך ואמר: "עכשיו מבינים אתם את כפל הלשון בפסוק: 'לא ינום ולא יישן' אלוקי ישראל, היושב בשמים לא ינום, וגם לא ינוח לאחרים לישון, כאשר יש הכרח בדבר. וכך גרם לי בלילה האחרון לנדודי שינה, כדי שאראה את הדברים בעיניי והעלילה תתבטל!"

רבים הפעמים בהן האדם מהרהר בשאלות על הבורא, בוחן אותו "בעסקאות" מזדמנות, רוצה לראות אותו פועל בשעת אמת... בורא עולם פועל כאיש "מוסד", פועל בשקט, ללא עדים ואינו משאיר עקבות, אך אדם משכיל מבין שידו של הבורא נמצאת בכל מקום, החותם העולם שלו זוהר בכל אירוע.

בורא עולם אינו נרדם בשמירה, הוא פוקח עליך את עינו הטובה, שומר עליך, מגן, עוזר, מציל וסומך אותך מכל רע, לא תמיד הדבר נראה מיד לעין, לא תמיד תחוש זאת במייד, אבל יש לך להפנים זאת בכל עת - אתה בן של מלך, אתה מצולם כל רגע, שמור מכל פגע ונגע, מה שעליך לעשות הוא להאמין, לבטוח, ולחוש את בורא עולם בכל רגע לידך...

פתגם השבוע

"יש אנשים המזכים את האמת לכל העולם – פרט לעצמם..."

(ר' מנחם מענדל מקוצק)

